

Asla Dayak Yemedim

– Afet Kırat · 18 Şubat 2011

Erim beni incitmez ne güzelmiş kaderim
Okşar sever ayda bir öğrenmedim özlemi
Onun kulu olurum "Yeter ki emret" derim
Yüzüm değer eline açıksa çayın demi
Bu ne biçim iftira aman sen de ilâhi
Ahırda süt sağarken öküz tepti billâhi.

Beni sever bilirim güvenirim erime
Acıyıp bakma komşu huzurluyum rahatım.
Sakın ha kıskançlıktan erim erim erime
Okşanmaktan yoruldum ondan istirahatım.
İnanmadın mı yoksa söylediğim sözüme
Aniden rüzgâr çıktı kapı çarptı gözüme.

Bir öpücük kondurdu leblerimde gül açtı
Yediverenmiş cinsi solmak nedir bilmedi
Sivri dikenini battı ondan huzurum kaçtı
Şâfi'nin adı bile kızılığı silmedi.
Patlayan bu mayından kalmadı ağız tadı
Dayak falan yemedim sadece uçukladı.

Şikâyet etmem asla söyleyemem suskunum
Gözyaşıma aldırma mutluluktan akıyor
Elek duvarda kaldı yere saçıldı unum
Erim yaman adamdır bana iyi bakıyor.
Geçende sen anmıştın birden tuttu hıçkırık
Dengem falan bozuldu o yüzden kolum kırık.

Hastahane odası bilmem neden yurt oldu
Kimsenin suçu yoktur bu benim kara bahtım
Düşündüm de içime birden bire kurt doldu
Günbatımı olmuşum sanırdım ki sabahtım.
Gökten inen meleği konuk etti bu hane
Ölüm gelmiş cihâne, bıçaklanmak bahane...

Afet Kırat